

ÎNREGISTRAREA CĂSĂTORIEI, ACT DE STARE CIVILĂ

Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă, la sediul Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, al Primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul/reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale (art. 24 alin. (1) din Legea nr. 119/1996 , republicată).

Căsătoria se poate încheia în afara sediului Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, al Primăriei competente, pentru motive temeinice, cu aprobarea primarului(art. 24 alin. (2) din Legea nr. 119/1996, republicată).

Prin excepție, căsătoria poate fi încheiată la Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, la o altă Primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria(art. 24 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată)

Căsătoria se încheie după 10 zile de la afișarea declarației de căsătorie (art. 283 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil coroborat cu prevederile art. 27 alin. (1) din Legea 119/1996, republicată).

Primarul unității administrativ-teritoriale unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului legal. (art. 27 alin. (2) din Legea 119/1996, republicată).

Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie(art. 27 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).

Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la sediul Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, la Primăria competent, misiunea diplomatică ori oficiul consular unde urmează a se încheia căsătoria.

Pentru motive temeinice, dacă unul dintre soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul Serviciul Public Comunitar Local de Evidență al Persoanelor sau Primăriei competente, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă (art. 25 alin. (1) și (2) din Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare).

În declarația de căsătorie, viitorii soți vor menționa:

- că nu există niciun impediment legal la căsătorie; soțul cetățean străin va declara în fața notarului public că nu este căsătorit, îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională pentru încheierea căsătoriei în România (art. 31 alin.(3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la

actele de stare civilă, republicată și art. 44 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din H.G. nr. 64/2011, republicată);

- numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei (art. 282 din Legea nr. 287/2009, Codul Civil – viitorii soți pot conveni să își păstreze numele dinaintea căsătoriei, să ia numele oricăruia dintre ei sau numele lor reunite; deasemenea un soț poate să își păstreze numele dinaintea căsătoriei, iar celălalt să poarte numele lor reunite);

- regimul matrimonial ales (art. 312 alin. (1) din Legea nr.287 /2009, Codul Civil- viitorii soți pot alege ca regim matrimonial: comunitatea legală, separația de bunuri sau comunitatea convențională); În cazul în care soți vor opta pentru separația de bunuri sau comunitatea convențională, aceștia vor prezenta convenția matrimonială autenticată la notar).

Odată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele acte (art. 42 din H.G. nr. 64/2011, republicată):

- documentul cu care se face dovada identității, în original și copie care trebuie să fie valabil atât la data depunerii declarației de căsătorie cât și la data oficierei căsătoriei (pentru cetățenii români – buletin de identitate, carte de identitate sau carte de identitate provizorie; pentru cetățenii U.E. sau Spațiului Economic European – documentul de identitate sau pașaportul emise de statul aparținător; pentru apatrizi – pașaport emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, însoțit de permisul de ședere temporară sau permanentă, după caz; pentru străinii din statele terțe – pașaport emis de statul ai căror cetățeni sunt, în care trebuie să fie aplicată viza de intrare pe teritoriul României, viza trebuie să fie valabilă atât la data depunerii declarației de căsătorie, cât și la data oficierei căsătoriei; pentru cetățenii cărora li s-a acordat o formă de protecție în România – document de călătorie emis în baza Convenției de la Geneva din 1951; pentru străinii care au obținut protecție subsidiară - protecție umanitară condiționată – document de călătorie; pentru străinii solicitanți de azil – pașaport emis de statul ai căror cetățeni sunt, însoțit de documentul temporar de identitate;
- certificatul de naștere, în original și copie;
- certificatul medical privind starea sănătății (certIFICATELE medicale sunt valabile 14 zile de la data emiterii și trebuie să cuprindă mențiunea expresă că persoana se poate sau nu căsători);
- documente în original și în copii, traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă, din care să rezulte desfacerea căsătorie anterioare, dacă este cazul (certificatul de despărțenie sau de divorț, eliberat în perioada 1951-1960; certificatul de naștere sau de căsătorie, cu mențiunea de desfacere a căsătoriei; sentința de divorț rămasă definitivă și irevocabilă, - pentru divorțul pronunțat în intervalul 8 octombrie 1966-31 iulie 1974, care trebuie să poarte mențiunea că divorțul a fost înscris în actul de căsătorie în termen de 2 luni de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii; certificat de divorț emis de notarul public sau de către ofițerul de stare civilă în cazul divorțului pe cale administrativă;
- certificatul de deces al fostului soț, pentru dovada încetării căsătoriei anterioare.

În situații speciale, dosarul de căsătorie trebuie să cuprindă și următoarele documente (art. 25 alin.(3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, art. 44-46 din H.G. 64/2011 și art. 272 alin. (2)-(5), art. 274 alin. (2)-(3) din Legea nr. 287/2009-Codul Civil):

- aprobarea primarului pentru încheierea căsătoriei în afara sediului Primăriei, la cererea persoanei interesate, precum și documente justificative în susținerea cererii (art. 24 alin. (2) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);
- aprobarea primarului pentru încheierea căsătoriei la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii (art. 24 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată) ;
- încuviințarea primarului pentru încheierea căsătoriei înainte sau după împlinirea termenului legal, la cererea persoanei interesate, pentru motive temeinice, (art. 27 alin. (2) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare);
- avizul medical, încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui și autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care solicită încuviințarea încheierii căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială (art. 25 alin. (3) lit.a) și b) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);
- autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente legate de rudenie (art. 25 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);
- documentul eliberat ori autentificat de misiunile diplomatice sau oficiile consulare acreditate în România, în cazul căsătoriei unui cetățean străin cu un cetățean român, din care rezultă că primul îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională și nu există impedimente pentru încheierea căsătoriei în România(art. 31 alin. (1) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);
- documente eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie, date recent-maximum 3 luni de la emitere, ori care au prevăzut în conținut termenul de valabilitate, pentru cetățenii statelor cu care România are încheiate tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică în materie civilă ori de drept al familiei(art. 31 alin. (2) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);
- declarație dată pe proprie răspundere, autentificată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin,apatriid, cetățean ai statului care nu are misiune diplomatică sau oficiu consular acreditat în România îndeplinește condițiile de fond necesare încheierii căsătoriei în România; pentru apatrizi, legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau, după caz, reședința(art. 44 alin. (1) lit. h), și alin. (2) din H.G. nr. 64/2011, republicată);
- cetățenii statelor care nu pot prezenta dovadă eliberată de misiunile diplomatice ale acestora acreditate în România întrucât acestea nu mai eliberează un astfel de document, vor prezenta documentele eliberate de autoritățile locale competente ale statelor respective, comunicate prin D.E.P.A.B.D. (art. 44 alin. (3) din H.G. nr. 64/2011,

- republicată);
- procesul-verbal, încheiat împreună cu interpretul autorizat, în cazul încheierii căsătoriei între persoane care nu cunosc limba română sau interpretul autorizat al limbajului mimico gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate (art. 30 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);

declarație cu privire la naționalitatea soților, din care să reiasă voința acestora cu privire la completarea rubricii din actul de căsătorie (art. 24 lit. d) din H.G. nr. 64/2011, republicată);

Când viitorii soți au locul nașterii în România și se legitimează cu documente de identitate eliberate de autoritățile altui stat, iar din confruntarea datelor înscrise în certificatul de naștere și documentul de legitimare rezultă că au intervenit modificări în statutul civil, se procedează mai întâi la înscrierea, pe marginea actului de naștere, a mențiunilor referitoare la modificările intervenite, după care se primește declarația de căsătorie(art. 47 din H.G. nr. 64/2011, republicată).

În cazul în care constată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă refuză să încheie căsătoria și consemnează refuzul într-un proces-verbal.În cazul refuzului ofițerului de stare civilă de a încheia căsătoria, persoana nemulțumită poate sesiza instanța de tutelă în raza căreia domiciliază (art. 28 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).